DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVIII. ZATURDAG den 26sten OCTOBER 1850. No. 43.

Uit het Publicatie-Blad N.o 13, 1850.

NOTIFICATIE,

Houdende bepalingen op het afbranden van gras, riet, kreupelhout enz., op de plantagien en gronden, gelegen in het Nederlandsch gedeelte van St. Martin.

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden.

In overweging genomen hebbende de noodzakelykheid om bepalingen daar te stellen, ten aanzien van het afbranden van gras, riet, kreupelbosch als anderzins op de plantagien en gronden, gelegen in het Nederlandsch gedeelte van St. Martin, ten einde het gevaar en de schade voor te komen, waartoe de gewoonte om zulks buiten behoorlyke voorzorg te doen geschieden, aanleiding kan geven.

Den Kolonialen Raad gehoord.

Brengt ter kennis van het algemeen.

Art. 1.

Geene afbrandingen van Gras, Riet, Kreupelbosch of eenige andere te veld staande gewassen zullen vermogen te geschieden, zonder voorkennis en toestemming van het hoofd der Policie en van den Rooimeester van het district, alwaar de afbranding zal plaats hebben en voorts onder gehoudenheid van dengenen, die daartoe toestemming zal hebben verkregen, om behoorlyk toezigt te houden of te doen houden over de af te brandene gedeelten en plaatsen.

Art. 2.

Geene afbrandingen, bedoeld by art. 1 zullen immer by avond of gedurende den nacht vermogen te geschieden.

Art. 3.

De overtreding van elke dier bepalingen zal worden gestraft met eene gevangenzetting van niet meer dan *acht dagen*, of eene boete niet te boven gaande de som van *acht Gulden*. Wordende voor de overtreding verantwoordelyk en aansprakelyk gehouden de eigenaar, huurder of gebruiker der plantagie of van den grond, alwaar de afbranding zal blyken te hebben plaats gevonden, tenzy voldoende kan worden bewezen, dat de daardoor aangebragte schade, nadeelen of verliezen, door toevallige omstandigheden zyn ontstaan.

Gearresteerd op Curaçao den 19 October 1850.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De Koloniale Secretaris,

J. SCHOTBORGH Hz.

Uit het Handelsblad.

Londen, 9 *Sept.* De werkzaamheden in de bierbrouwery der HH. Barclay en Co., waar de generaal Haynau zoo moorddadig is bejegend, zyn niet gestaakt, doch het onderzoek naar de schuldigen wordt voortgezet.— Intusschen heeft men het raadzaam geoordeeld den naam van Haynau van het bezoekersboek uit te wisschen.

— Voor een der policie-bureau heeft het volgende vreemde voorval plaats gevonden: Carolina Morris, eene pretendente tot den troon en wier uiterlyk gemakkelyk doet bemerken, dat hare geestvermogens gekrenkt zyn, verscheen voor den president van het policie bureau van Southwark. Voor de balie opgetreden zynde, zeide zy: "Ik erken het gezag niet van hen, die my willen vonnissen; ik ben de echte Koningin van Engeland, gy allen zyt myne dienaren en myne onderdanen." Men had veel moeite om haar tot bedaren te brengen. De concierge van het werkhuis van Bermondsey zeide vervolgens: "Deze dame, die nog jong is, is voor drie jaren in ons etablissement verpleegd geworden; na een kort verblyf werd zy ontslagen. Gisteren in den achtermiddag verzocht zy weder binnengelaten te worden. Daar ik haar terstond herkende, liet ik haar toe.— Alstoen begon zy een tooneel van woede; zy schreeuwde dat zy de Koningin van Engeland was en dat zy, die hare regten mogten betwisten, strengelyk zouden worden gestraft. Ik naderde om haar vast te nemen, zy verbryzelde eenige glasruiten in eene deur en het gelukte my eerst, door de meeste inspanning haar te arresteren."—"Ik ben, hernam zy, Carolina Morris, ik herhaal het, ik ben de wezentlyke Koningin van Engeland en gy lieden behoorde myne regten te ondersteunen in stede van my te verdrukken. Ik bezit papieren, die bewyzen, dat ik ben de wettige erfgename der kroon, en ik zal Victoria, die overweldigster myner regten, verjagen." Het ongelukkige meisje rukte zich uit de balie en wierp eene menigte oude papieren onder de oogen der overheidspersonen. De president, de Heer Bingham, gelastte dat Carolina Morris in de gevangenis zoude worden bewaard tot dat een rapport van geneesheeren over den toestand harer geestvermogens zal hebben beslist. "Muitziek onderdaan, schreeuwde zy, gy durft uwe Vorstin naar de gevangenis te zenden! Gy zult gestraft worden, als u schuldig gemaakt hebbende aan gekwetste majesteit en hoog verraad." Onder het overbrengen naar de gevangenis hield zy niet op hare regten te betuigen van Koningin van Groot-Brittannie en Ierland. "Men wil, zeide zy, my op het schavot het leven benemen, even als men aan Maria Stuart en Karel I heeft gedaan; doch getrouwe onderdanen zullen myne regten weten te doen gelden."

— Te Liverpool hebben al de eigenaars van huurkoetsen en andere openbare middelen van vervoer, besloten hunne zaken te laten stilstaan, zoodat alle reizigers te voet door de stad moeten trekken. Dit besluit der stadhouders is genomen tengevolge eener verordening van het stedelyk bestuur, waarby het voorloon verminderd is.

Al de lord-mayors van Engeland zullen in de maand October te York een groot feestmaal geven aan Prins Albert, den lord-mayor van Londen, en andere hooge gasten. De beroemde Fransche chef de cuisine zal het feest ordenen.

In het jaar 1781 werd de bevolking van Engeland en Ierland geschat op 12,336,831 zielen, in 1849 bedroeg zy 29,105,822. Deze bevolking is aldus verdeeld: In Engeland en Wallis 17,759,412, Ierland 8,505,812, Schotland 2,840,598 zielen. Hieronder zyn niet begrepen de militairen, noch de bewoners der Engelsche eilanden, die in 1841 een zielental van 123,492 hadden.

Uit Oost-Indie heeft men te Londen berigt ontvangen, dat verscheiden kostbare bydragen van Indische kunst en nyverheid voor de groote tentoonstelling worden gereed gemaakt, die vervolgens tot geschenken aan H. M. zyn bestemd. Dezelve bestaan in eene groote tent met vergulde stylen, het doek van het fynste cachemir geheel met goud en zilver geborduurd, een étui met diamanten en robynen bezet; een uit ivoor vervaardigd stel van canapé en zes stoelen; een fraai kussen met de initialen van Victoria en Albert in diamanten en de andere letters in groote parels; 120 levensgroote figuren, voorstellende de verschillende bezigheden der Hindoes, mitsgaders een groot assortiment van juweelen en gouden versierselen.

Naar luid van berigten uit Australie begint men in onderscheiden Engelsche volkplantingen aldaar ernstig het plan te behandelen om zich van het moederland af te scheuren. Men was in de omstreken van Adelaïde druk bezig met goudwasschen, zoodat daardoor de emigratie naar Californie werd gestuit. Te Adelaïde was een Duitsch dagblad verschenen, genaamd *Süd Australische Zeitung*; de massa Duitschers, die uit Europa derwaarts kwamen, maakte het bestaan van zoodanig blad mogelyk.

De nieuwe gouverneur van Macao, Senhor da Cunha, had, naar men verzekerde, van den Chineschen commissaris den algeheelen afstand van het schiereiland Macao aan het Portugesche gezag en het terugtrekken der Chinesche wachtposten tot op een zekeren afstand, benevens schadevergoeding voor de laatste expeditie, verlangd; men dacht echter niet, dat de nieuwe gouverneur over eene toereikende strydmagt zoude kunnen beschikken, wanneer eene weigering van de zyde der Chinesche autoriteiten om aan dezen eisch te voldoen, de aanwending van dwangmiddelen mogt noodig maken.

Een brief uit San Francisco meldt, dat in eene naby die plaats ontdekte myn, welke men Nieuw Almaden heeft genoemd, dagelyks 8000 ponden kwikzilver worden te voorschyn gehaald, hetgeen eene jaarlyksche waarde oplevert van omtrent 10 mill. dollars.

Te San Francisco in Californie lagen volgens de laatste berigten 508 schepen in de haven en nog 100 te Benicia en Sacramento.

Te Madrid is eene algemeene inschryving geopend om aan Christophorus Columbus, by de haven van Moguer, van waar hy zyne eerste reis ter ontdekking van het westelyk halfrond aanvaardde, een kolossaal gedenkteeken op te rigten.

Niettegenstaande de jongste overstroomingen in Belgie mag men de hoop voeden, dat van granen en andere veld-producten een middelmatige oogst zal worden binnengehaald. De aardappelen, hoewel hier en daar als geheel mislukt te beschouwen, zullen toch, naar men hoopt, twee-derden of drievierden van een gewonen oogst opleveren.

Op den Noorder-Spoorweg is een man, in beschonken toestand verkeerende, die op de rails van den spoorweg by Valenciennes in slaap was gevallen, door den trein overreden. Zyn arm werd letterlyk van zyn ligchaam afgescheiden. Het zonderlinge van de zaak is, dat de ongelukkige eerst den volgenden dag ontwaakte, toen de amputatie reeds geheel en al had plaats gehad.

Te Lustin, in de provincie Namen, is, by het graven naar andere mineralen, eene aanzienlyke hoeveelheid porcelein-aarde ontdekt, waaruit de Chinezen het fraaije aardewerk vervaardigen, en dat tevens dient voor het satineren van het papier. Deze ontdekking mag als zeer belangryk aangemerkt worden, daar deze stof tot nu toe met groote kosten uit het buitenland moest ontboden worden.

Een uitdrager te Ryssel had onlangs een fraai buitenkansje; hy kocht op het sterfhuis van den Heer Demaulde een klein zonderling voorwerp, dat onder de schoorsteensieraden gerangschikt kon worden en een gevleugelden draak of salamander voorstelde van 30 duim grootte; voor dit voorwerp, hetwelk dik met vuil bedekt was, besteedde hy 96 francs. Doch toen het schoon gemaakt werd, ontdekte men een meesterstuk van veel grootere waarde, zoowel wat de stof als wat de uitvoering aanbelangt. Het ligchaam van het dier was van gecristalliseerden rotssteen, terwyl de uiteinden der vleugels en pooten met edelgesteenten waren ingelegd; op den rug van het dier zat schrydelings een Neptunus van massief goud, en achter dezen waren twee kleine zeepaarden geplaatst, ook met zeer ryke edelgesteenten versierd. De Heer Minet, wien deze gelukkige aankoop te beurt viel, heeft zich met het fraaije voorwerp, voor den vervaardiger, waarvan sommigen Benvenuto Cellini houden, naar Parys begeven en het daar voor 8000 fr verkocht.

De President der Republiek heeft een buitengewoon belang aan zyne reis naar Cherbourg. Hem zyn onderscheidene besluiten nagezonden, welke hy van daar zal dagteekenen. Ook zal in het museum van Versailles eene schildery worden geplaatst, voorstellende het bezoek van den President der Republiek op de vloot.

Men verzekert, dat de reis naar Cherbourg aan Frankryk ruim een millioen zal kosten, indien men de kosten rekent van de verplaatsing der vloot van de Middellandsche Zee.

Een redacteur van de *Morning Chronicle* bevindt zich in Belgie, om onderzoek te doen naar den toestand der arbeidende klasse, in navolging van dat, hetwelk onlangs door dit dagblad is bewerkstelligd. Het schynt dat een soortgelyk onderzoek thans in de voornaamste landen van Europa plaats heeft, en dat de uitkomsten daarvan zullen worden medegedeeld, gelyk geschied is met die betreffende Groot-Brittanje.

Een te Brussel wonende Pool heeft eene machine uitgevonden, om het graan te maaijen. Zy wordt door één man bestuurd en verrigt het werk van 15 menschen.

Het geschil tusschen de Vereenigde Staten en Portugal is vereffend, ten gevolge van het aanbod des laatstgenoemden lands om alle geldelyke eischen der Vereeenigde Staten te voldoen, uitgenomen dien betrekkelyk het kaperschip General Armstrong, welke kwestie aan de beslissing eener belangelooze mogendheid, waarschynlyk Zweden, zoude worden overgelaten.

Volgens de *Boston-Atlas* was onder de gegoede ingezetenen dier stad eene inschryvingslyst in omloop, ten einde eene som van 20,000 dollars byeen te krygen met het doel om de weduwe en de kinderen van professor Webster gedurende hun leven voor gebrek te bewaren; boven aan die lyst leest men den naam der weduwe Parkman (de echtgenoot van hem, die door Webster is vermoord), welke voor 500 dollars heeft ingeteekend; de geheele som was nagenoeg reeds byeengebragt.

Uit Mexiko verneemt men, dd. 13 Aug., dat de cholera uit die stad geheel was verdwenen, na gedurende 100 dagen 18,000 personen ten grave te hebben gesleept.

Uit Californie schryft men, dd. 1 July, het volgende: In weerwil van de rampen, door den brand van 14 Juny veroorzaakt, heeft onze plaats nagenoeg hare vorige levendigheid herkregen; overal is men yverig met den herbouw bezig, die thans meerendeels uit steen wordt ondernomen. De aanvoeren blyven sterk aanhouden, doch men is omzigtiger met speculatien, daar de verkoopen zich bepalen tot de behoefte; artikelen van weelde of fantasie neigen tot daling, laarzen en schoenen zyn zeer gevraagd; het stofgoud geldt 16 d. de once; uit de myndistricten wordt nog veel aangevoerd, doch de hooge stand der rivieren bemoeijelyken het graven en wasschen; ook klaagt men daar nog steeds over aanrandingen op het leven en de bezittingen der gouddelvers.

Te Felsberg in Zwitserland, heeft in den nacht van 3 Sept. jl., eene reeds lang dreigende belangryke rotsstorting plaats gehad. Ten 1½ ure vernam men door een geluid als dat des donders het eerste teeken. Schier de geheele bevolking van het dorp was reeds vroeger naar naburige plaatsen gevlugt, om de natuurgebeurtenis in veiligheid af te wachten. Eensklaps ziet men in den vry helderen nacht uit eene digte stofwolk eene massa rotsbrokken te voorschyn komen en met groote sprongen van den berg in het dorp nedervallen. De grond dreunt en een dof gekraak doet gelooven, dat het geheele plaatsje in een puinhoop is verkeerd. Maar neen, toen men het eindelyk waagt daarheen terug te keeren, ziet men, dat een ontzaggelyke wal van rotsbrokken, waaronder een 20tal ter grootte van een klein huis, zich voor het dorp heeft opgestapeld, waardoor al de later afgestorte massa werd tegengehouden. Men is echter voor nog meer rotsstortingen beducht.

Onder de commensalen van een hôtel in de voorstad St. Antoine, te Parys, merkte men sedert eenigen tyd op een jongen Afrikaanschen leeuw, toebehoorende aan een onverschrokken officier, die den bekenden leeuwenjager Gérard dikwyls op zyne gevaarlyke togten vergezelde, en by eene dier gelegenheden het belangwekkende beest, plotseling een wees geworden, onder zyne bescherming nam. De zachtaardigheid van den leeuw is zoo groot, dat zyn meester hem overal even als een hond, aan een touw, met zich voert. De gehabitueerden van het hotel zyn allen met hem bekend en roepen hem by zynen naam van Emir; hy legt zyn ontzaggelyken kop op hunne knieën, laat zich door hen strelen, en vraagt door zyne blikken om de stukjes suiker, waarop hy byzonder verzot is. Vóór eenige dagen vergat de officier het touw, hetwelk de leeuw om den nek had, zoo als gewoonlyk stevig genoeg vast te maken aan de tafel, waaraan hy zelf gezeten was. De leeuw, zich vry ziende, ging eenige keeren de zaal op en neder, en terwyl zyn meester, in de lezing van een dagblad verdiept, hem uit het oog had verloren, sloop hy de zaal uit naar een aangrenzend vertrek, en daar een openen trap vindende, daalde hy in den kelder af, waarschynlyk denkende een hol in zyn land terug te vinden. Op dat oogenblik waren twee knechts in den kelder bezig met het vullen van wynflesschen. In het eerst werden zy den leeuw niet gewaar, doch Emir, verschrikt door het geraas der flesschen, liet een dof gebrom hooren. Door schrik bevangen stonden de knechts oogenblikkelyk op en, eensklaps in de duisternis twee oogen als gloeijende kolen ziende schitteren, wierpen zy hunne flesschen weg, lieten den wyn loopen, ylden naar den trap, welken zy in een oogwenk opklommen, lieten toen het luik vallen, en zetteden het op een loopen, zonder achter zich om te zien. Weldra klonk uit den kelder het geraas van gebroken flesschen, vergezeld van een vreeselyk gebrul. Emir, zich opgesloten ziende, was woedend geworden. Met zyne klaauwen en tanden ramelde hy tegen het luik aan, dat weldra onder zyne pogingen scheen te zullen bezwyken. Sedert lang had een ieder, die zich in het hotel bevond, de vlugt genomen. Een panische schrik verspreidde zich in den omtrek; men geloofde aan het uitbreken van een oproer en verwachtte ieder oogenblik de herhaling der tooneelen van 23 Juny. Reeds begonnen de winkeliers zich te barricaderen, niet wetende welk gevaar hen bedreigde. Middelerwyl was de officier, die meende dat zyn leeuw de straat was opgegaan, het beest gaan opsporen.— Een der knechts uit het koffyhuis ontmoetende, hield hy dezen staande, en, te midden van de meest verwarde verhalen, kwam hy eindelyk achter de waarheid. Hy keerde naar het hotel terug en opende zelf het luik van den kelder. Op het gezigt van zynen meester werd de leeuw eensklaps bedaard en ging aan zyne voeten liggen. De officier nam zyn ontzagwekkenden metgezel met zich mede, zich zelven belovende hem in het vervolg beter te bewaken.

LODEWYK PHILIPS

is geboren te Parys op 6 Oct. 1773 en was de oudste zoon van Lodewyk Philips Joseph, hertog van Orleans (bekend onder den bynaam van Philippe Egalité) en Marie, dochter van den hertog van Penthièvre. Door zorgzame, goedhartige ouders opgeleid, kenmerkte zich de jeugd van den toekomstigen koning door verscheiden daden van goedheid, die een braaf gemoed verrieden en van dien aard waren, dat zy de hooge goedkeuring wegdroegen van de vermaarde mad. de Génlis, wier wyze en verstandige opvoeding wel berekend was om de stille goede hoedanigheden van hen, die aan hare zorg waren toevertrouwd, tot den hoogsten trap te verheffen. Het dagboek van den hertog v. Chartres doet zien, dat hy niet geheel vry was van revolutionaire leerstellingen, en deze denkbeelden werden in geenen deele verflaauwd door zynen omgang met de club der Jacobynen. In het jaar 1791 nam de jonge hertog, die reeds vroeger tot kolonel van het 14de regement dragonders was aangesteld, het bevel over dat korps op zich en eene zyner eerste daden van gezag bestond in het bevryden van twee geestelyken uit de handen van het gemeen, die, tegelyk met vele anderen, geweigerd hadden den door de constitutie gevergden eed af te leggen. By deze gelegenheid legde de hertog v. Chartres veel persoonlyken moed en tevens een takt in het bezadigen eener verwoede menigte aan den dag. Een dergelyk voorbeeld van vermetelheid gaf hy in het redden uit het water van den Heer de Siret te Vendome, ingenieur by het departement van bruggen en wegen, voor welke edele daad het gemeente-bestuur dier stad hem met de burgerkroon vereerde.

In Augustus 1791 vertrok de hertog van Chartres met zyn regement uit Vendome naar Valenciennes. In April 1792, na de oorlogs-verklaring tegen Oostenryk, maakte de hertog zynen eersten veldtogt. Hy streed by Valmy aan de spits van de door Kellerman hem toevertrouwde troepen op 20 Sept. 1792, en vervolgens op 6 Nov. onder Dumouriez te Jemappes. Gedurende het tydvak, waarin de hertog v. Chartres zich met militaire operatien bezig hield, snelde de revolutie hare crisis te gemoet. Het tegen de familie Bourbon Capet uitgesproken dekreet van verbanning, dat zoo spoedig daarna werd ingetrokken, schynt het gemoed van den hertog verontrust te hebben, die zynen vader dringend verzocht om op vreemde stranden eene wykplaats te zoeken; als eene der drangredenen voerde hy de akelige omstandigheid aan, van als regter over Lodewyk XVI te moeten zitten. De hertog v. Orleans verleende geen gehoor aan deze vermaningen, en ziende dat zyne bedenkingen vruchteloos waren, keerde de hertog v. Chartres naar zynen post by het leger terug. De executie van den hertog v. Orleans bevestigde kort daarna maar al te noodlottig het voorgevoel van zynen zoon. Hy werd op 21 Jan. 1793 ter dood gebragt. Juist zeven maanden na den dood van zynen vader werden de hertog v. Chartres en de generaal Dumouriez voor het comité van publieke veiligheid gedaagd, doch wetende welke bloeddorstige gevoelens die vierschaar bezielde, namen beide oogenblikkelyk de vlugt naar de grenzen. In weerwil van de yverige nasporingen, welke jegens hen werden in het werk gesteld, bereikten zy gelukkig de Belgische Nederlanden, die destyds aan Oostenryk toebehoorden. De Oostenryksche autoriteiten noodigden hem uit by hen in dienst te treden, doch hy weigerde de wapenen tegen zyn land op te nemen en verkoos het burgerlyke leven. Hy vertrok dus als reiziger naar Aken en Koblentz met voornemen om zich naar Zwitserland te begeven; daarby was hy schraal van geld voorzien en van alle zyden met gevaren omringd. Adelaïde, mademoiselle van Orleans, vlugtte met hare onderwyzeres, madame de Genlis, naar hetzelfde land en ontmoette haren broeder te Schaffhausen, van waar zy hem naar Zurich vergezelde. De jongere zonen van den Hertog van Orleans werden na drie jaren in de gevangenis te hebben doorgebragt, op vrye voeten gesteld onder belofte van zich naar de Ver. Staten te zullen begeven.

By zyne aankomst in de stad Zurich vond de Hertog v. Chartres de Fransche emigranten ongunstig jegens het huis Orleans gestemd, en de overheden van het kanton waren huiverig eene schuilplaats aan de vlugtelingen te verleenen, uit vrees voor de wraak van Frankryk. Mitsdien zoo onopgemerkt als mogelyk was de stad Zurich verlatende, togen zy naar Zug, waar zy eene kleine woning huurden. Welras, echter, ontdekt zynde, verwierven zy door de tusschenkomst van den Heer de Montesquiou toegang in het klooster van St. Clara naby Baumgarten, doch de Hertog v. Chartres reisde door de verschillende landen van Europa en moest door eigen bekwaamheid in zyn levensonderhoud voorzien, vermits zyne geldelyke middelen niet toereikend waren.

Na Bazel bezocht te hebben, waar hy zyne paarden verkocht, trok hy door Zwitserland in gezelschap van zynen getrouwen dienaar Boudoin. De middelen van onderstand van den zwervenden Koningstelg verminderden intusschen met iederen dag en het werd letterlyk de vraag of de jonge Hertog met zyne handen zyn dagelyksch brood zoude verdienen, toen een brief van den Heer de Mentesquiou hem berigtte, dat hy voor hem eene plaats van onderwyzer had gevonden aan de hoogeschool van Reichenau, een dorp in het zuid-oostelyk deel van Zwitserland.— Zich derwaarts begeven hebbende, moest hy zich aan een examen naar zyne bekwaamheden onderwerpen; ofschoon nog geene 20 jaren oud zynde verkreeg hy den post. Alsnu nam hy den naam van Chabaud Latour aan, en hier vernam hy voor het eerst, welk lot zynen vader had getroffen.

Ten gevolge van eenige beweging in Graauwbunderland verliet Mademoiselle d'Orleans hare wykplaats te Baumgarten en begaf zich onder de bescherming van hare tante, de Prinses van Conti, naar Hongarye. Terzelfder tyd bood de Heer de Montesquiou den Hertog van Chartres eene verblyfplaats in zyne eigene woning te Baumgarten aan, waar hy onder den naam van Corby verbleef tot op het einde des jaars 1794, toen hy, tengevolge van het ontdekken zyner schuilplaats, genoodzaakt was ook dit oord te verlaten.

Nu besloot de vlugteling zich naar Amerika te begeven; hy kwam in het begin van 1795 te Hamburg, om zich aldaar in te schepen. Daar hy evenwel de noodige gelden miste, liet hy het plan wederom varen. Met eenen credietbrief op een bankier te Kopenhagen voorzien zynde, reisde hy te voet door Noorwegen en Zweden en bereikte de Noordkaap in Aug. 1795. Hier bleef hy eenen korten tyd, en ondernam alstoen de terugreis over Tornea en Abo naar Finland, maar ontweek Rusland, uit vrees voor de Keizerin Catharina. Te Stokholm herkend zynde, keerde hy onder een verdichten naam naar Denemarken terug.

Op dit tydstip werden door het directoire, hetwelk te vergeefs getracht had de plaats te

ontdekken, waar de jeugdige banneling zich bevond, onderhandelingen geopend om hem te nopen naar de Vereenigde Staten te vertrekken, belovende men hem, indien hy daartoe wilde besluiten, dat de toestand van de Hertogin van Orleans zoude worden verbeterd en dat zyne jongere broeders vergunning zouden bekomen om zich by hem te voegen. Door bemiddeling van den te Hamburg woonachtigen Hr. Westwood, werd de des betreffende brief in handen van den Hertog bezorgd, die den gedanen voorslag oogenblikkelyk aannam en in gezelschap van zynen bediende Baudoin met het schip *American* uit den mond der Elve naar Amerika stevende. Hy vertrok op den 24sten September 1796 en kwam na eenen togt van 27 dagen te Philadelphia aan.

In de maand November daaraanvolgende werd de jonge Prins verrast door de aankomst van zyne twee broeders, die te Marseille waren scheep gegaan en veel stormweder hadden ondervonden; gedurende dien winter bleven de drie broeders te Philadelphia. Later bezochten zy Mount Vernon, waar zy den generaal Washington leerden kennen; vervolgens reisden zy door de westelyke staten en keerden na eene langdurende en vermoeijende reis naar Philadelphia terug. Daarna vertrokken zy naar New-Orleans en wyders met een Engelsch schip naar Havanna. De vernederende bejegening der Spaansche autoriteiten noodzaakte hen weldra verder te trekken; zy begaven zich dus naar de Bahama-eilanden, waar zy door den Hertog van Kent met veel goedheid werden behandeld, die zich nogtans niet geregtigd achtte om hen met een Britsch oorlogschip naar Engeland te laten vertrekken. Zy scheepten zich dien ten gevolge in naar New-York, zeilden van daar met een particulier schip naar Engeland en kwamen in de maand February te Falmouth aan.— Te Londen gekomen zynde, vestigden zy hun verblyf te Twickenham, waar zy gedurende eenigen tyd tamelyke rust genoten, wordende zy door elk een met onderscheiding bejegend. Hunne rust bleef, echter, ook hier niet ongestoord, want vernemende dat de Hertogin van Orleans in Spanje werd vastgehouden, verzochten en verkregen zy van het Britsche gouvernement verlof om met een Engelsch fregat naar Minorca te vertrekken. **De ongevestigde staat van zaken in Spanje te dier tyd verhinderde de uit**voering van hun oogmerk, zoodat de drie broeders, na eene vermoeijende reis, naar Twickenham terugkwamen. Van nu af sleten zy hunne dagen hoofdzakelyk met studien, en geene gebeurtenis van gewigt verstoorde hunne rust tot op den dood des Hertogs van Montpensier op den 18den Mei 1807. De Prins werd in de abdy van Westminster ter aarde besteld. De gezondheid van den Graaf v. Beaujolais begon kort daarop te verminderen, in gelyke wyze als die zyns broeders. Hem werd de raad gegeven een warmer klimaat te zoeken en uit dien hoofde begaf hy zich naar Malta, waar hy in 1808 overleed. Hy werd begraven in de kerk van St. Jan van Valette.

De Hertog v. Orleans verliet nu Malta en begaf zich op uitnoodiging van Koning Ferdinand naar Messina. Gedurende zyn verblyf te Palermo won hy de genegenheid van de Prinses Amelia, en met toestemming van den Koning en de Hertogin v. Orleans werd hy ten jare 1809 met haar in den echt verbonden.

Geene gebeurtenis van groot gewigt kenmerkte het leven des jongen paars tot in het jaar 1814, als wanneer te Palermo bekend werd, dat Napoleon van den troon had afstand gedaan en dat de familie der Bourbons eerlang in het gezag zoude worden hersteld. De Hertog verliet oogenblikkelyk Sicilië en kwam den 18den Mei te Parys aan, waar hy binnen weinig tyds zich in het genot zag der eerbewyzen, op welke hy zoo te regt mogt aanspraak maken. De terugkomst van Napoleon in 1815 stoorde op nieuw zyne rust, en zyne familie naar Engeland gezonden hebbende, vertrok hy op last van Lodewyk XVIII, om het bevel des noorderlegers op zich te nemen. Hy bleef daar tot 24 Maart 1815, gaf het bevel over aan den Hertog v. Treviso en week naar Twickenham. By den terugkeer van Lodewyk, na de honderd dagen, gelastte deze, dat alle prinsen van den bloede zitting zouden nemen in de kamer der pairs; de Hertog kwam dus andermaal in Frankryk, doch maakte zich door zyne liberale gevoelens zoo weinig bemind by het gouvernement, dat hy naar Engeland terugkeerde, waar hy tot in 1817 bleef. In dat jaar ging hy weder naar Frankryk en leefde geheel in afzondering tot op het uitbarsten der omwenteling van het jaar 1830.

Het is noodeloos de gebeurtenissen van dit nog in veler herinnering levende verschrikkelyke tydvak te herhalen, hetwelk eindigde met de plaatsing van Lodewyk Philips op den troon van Frankryk. Eene der voornaamste gevolgen van deze revolutie was de afscheuring van Belgie van Nederland, tot wier volvoering Lodewyk Philips, zyns ondanks, krachtdadig heeft medegewerkt. De verdere regeringsdaden van den overleden vorst zyn nog te versch in het geheugen, dan dat het dienstig zy, dezelve hier andermaal op te sommen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 October 1850.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 2 November, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving

WEGENS den verkoop van *Twee zakken Cochenille van de 1e. soort, elke zak inhoudende 50 lb.*, te bezigtigen by den Koloniale Magazynmeester en afkomstig van 's Ryks Etablissement van kultuur DE HOOP, te Curaçao.

De genen, die daarin gading hebben, gelieven zich by beslotene biljetten van inschryving ter opgemelde Administratie te vervoegen op aanstaanden Dingsdag, den 29 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 25 October 1850.

De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Inschryving voor Tarwe Meel.

BENOODIGD **zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz., eene hoe**veelheid van meer of min *Twaalf duizend ponden Tarwe Meel, gaaf en goed*, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver, byaldien de prys aannemelyk is, die leverancie worden verleend.

De beslotene biljetten van inschryving zullen ter Administratie van Financien worden aangenomen op Dingsdag, den 29 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 25 October 1850.

De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

Edictale Citatie.

KRACHTENS besluit van de Edele Achtbare Regtbank dezer kolonie, dd. 22 October 1850, gevolgd op een verzoekschrift aan haar ingediend door Mr. P. C. PRINCE, Weesmeester der Wees- onbeheerde en desolate boedelkamer dezes eilands, als aanvaard hebbende den ab-intestato boedel van wylen ALEXANDER MAIR, alhier overleden,

Doet gezegde Weesmeester aan elk en een iegelyk, zoo hier te lande, als elders, woonachtig

BEKEND MAKEN

Dat zy, die vermeenen eenige schuldvorderingen ten laste van gemelden boedel te hebben, zullen gehouden wezen, binnen den tyd van zes maanden, na de laatste afkondiging dezer, aan den genoemden ambtenaar daarvan opgave te doen:

DAGVAARDENDE

De gezegde Weesmeester allen, die nalaten de bedoelde vorderingen in voege voorschreven ter zyner kennisse te brengen, voor de Edele Achtbare Regtbank dezer kolonie, ter rolle van Heeren Commissarissen uit dezelve, tegen den eersten Regtdag na verloop van den hierboven aangewezenen tyd van zes maanden, zynde Maandag den 12 Mei 1851, des morgens te tien uren, om aldaar, staande rolle, hunne eischen met de behoorlyke bescheiden daarvan, in te dienen, op straffe dat tegen de non comparanten by verstek zal worden geprocedeerd.

Curaçao den 25 October 1850.

De Advokaat der Weeskamer,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

Aldus gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad en ter gewone plaatse aangeplakt, op Curaçao den 25 October 1850, voor de eerste maal.

Curaçao den 25 October 1850.

De Deurwaarder en Geregtbode by de Regtbank dezer kolonie,
JOHS. CT. MAACK.

J. & R. TENNENTS INDIA PALE ALE, STRONG ALE AND LIGHT LONDON PORTER.

Nu onlangs aangebragt per het Britsche barkschip ELIZA KILLICK, en te koop by
J. & E. J. HENRIQUEZ.

Curaçao den 24 October 1850.

TE KOOP

OP DE PLANTAADJE GRT. ST. JAN,

KALK, GEBLUSCHT MET ZOET WATER.

Curaçao den 25 October 1850.

TE KOOP

By AUGUST MULLER,

Suprafyn Zwart en Blaauw Laken en Half Laken—eenige kisten Roode Wyn, St. Julien—Rood Mangel Sparren—Gele Klinkers, enz., enz.; en

TER DRUKKERY,
BOEKEN IN BLANCO

in halve Engelsche band met blaauwe dwarslynen en marmer op snee, alsmede in cartonnen band—zeer fyne velin SPEELKAARTEN met gekleurde azen—onderscheidene soorten Schryfbehoeften—Kaarten van Curaçao, laatste uitgave—Bord-Kardoes en Muziekpapier—Lees, School en Prentenboeken—Leijen—**BESTE ZWART EN ROOD INKT** by groote en kleine kruiken—Groene Koord, enz., enz.

TER dezer Drukkery worden Boeken ter inbinding aangenomen.

EN esta Imprenta se admite Libros para encuadernar.

BEVALLEN op den 24 dezer, van eene dochter, M. G. DEBROT, Echtgenoot van F. A. C. PENNELLA.

Curaçao den 24 October 1850.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD—*October.*

19 ven. golet Trimmer, Salsedo, Antigua.
am. brik Xenophon, Monery, Demerary.
21 „ „ Sarah, Colman, St. Bath.
gr. golet Lafayette, Vos, Rio Hacha.
ned. kof Curaçao, Kuyt, Barbados.
22 „ golet La Fama, Weeber, Bonaire.
ven. bark Resolucion, Maduro, Bonaire.
23 „ golet Am. Maria, Albertus, Po. Cav.
25 „ „ Victoria, Reyes, Coro.

UITGEKLAARD—*October.*

18 ven. golet Victoria, Reyes.
deen. „ Beauty, Hernandez.
19 ned. „ Clemencia, Henriquez.
„ „ Rigolette, Evertsz.
am. brik Xenophon, Monery.
21 ven. golet Trimmer, Salsedo.
22 am. brik Abram, Stevens.
ned. bark Bonaire, Suares.
„ golet Gouv. Elsevier, Taylor.
23 gr. „ Lafayette, Vos.
ned. „ Maria Louisa, Curiel.
„ „ La Fama, Weeber.
24 sp. „ Brillante. Torres.

☞ De Pakketschoener TRANSIT vertrekt aanstaanden Zaturdag, den 2 November, en de daarmede te verzendene Brievenzak wordt des morgens van dien dag precies te 8 ure gesloten.

Den 23 dezer is Z. M. Brik VENUS, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee J. L. VAN HASSELT, naar St. Martin en Suriname vertrokken.

Als passagier met de VENUS naar St. Martin is vertrokken de Heer AREND PIETER HOEKSTRA, Lands Schoolonderwyzer op gemeld eiland, die met het Kofschip CURAÇAO, Kapitein J. KUYT, den 20 dezer, van Rotterdam is aangekomen.

Gemengde berigten uit het Zondagsblad.

De graaf van Chambord, Hendrik V.—Zoo als bekend is, woont de graaf van Chambord sedert eenigen tyd te Venetië, in het paleis Cavalli. In dezen tyd, nu het waarschynlyker is dan ooit, dat hy nog eene rol in de geschiedenis kan spelen, kan eene beschryving van zyn persoon en zyne familie niet onbelangryk zyn. Madame d'Angoulême, die in haar huis nog altyd Hare Majesteit genoemd wordt, bevindt zich by haren neef; zy ziet er somber en minachtend uit en schynt door den last der jaren en van het ongeluk gedrukt te zyn; zy draagt nog steeds rouwkleederen, hetwelk haar een nog ernstiger aanzien geeft. Zy gaat niet uit, dan om de kerk te bezoeken, waar zy lang vertoeft; onlangs gebeurde het zelfs, dat zy in de kerk San Stefano in flaauwte viel.—De graaf van Chambord, die een prachtig paleis bewoont, ziet er uiterst bescheiden en nederig uit.—Zyne eenige weelde bestaat in tafelgereedschap, dat inderdaad van koninklyke pracht getuigt; hy is goed en innemend. Zyne gesprekken zyn wel niet zeer geestryk maar aangenaam; hy is een beminnelyk en vrolyk prater. De armen houden veel van hem, want hy is milddadig. Personen, die hem meer van naby kennen, beweren, dat hy geen eigen wil bezit, maar zich altyd door anderen laat leiden. Aan uitspattingen maakt hy zich nooit schuldig; hy is van nature eerlyk en zachtmoedig, en vreemd van alle staatkundige hartstogten en hatelykheden. Hy is de type van een constitutioneel koning, volgens de bekende grondstelling: *le roi règne et ne gouverne pas.* Zyne echtgenoote is niet schoon en bezit niet eens regelmatige trekken; maar zy is zeer goedaardig en godsdienstig. De jagt en de studie der natuurkundige wetenschappen zyn de eenige hartstogten van den graaf de Chambord. Het zoude hoogelyk te verwonderen zyn, indien hy ooit het voorbeeld zyner moeder mogt volgen, en zich in de Vendée werpen. Het ontbreekt hem daartoe niet aan moed, maar hy bezit niet de minste eerzucht.—Het is reeds langen tyd geleden, dat de hertog van Berry eene kaatsparty speelde met zyn vriend, den heer de Clermont-Lodère. De party was heet en de beide mededingers deden hun best om de zege te behalen, toen plotseling een bode verscheen, die den hertog van Berry op de Tuileriën ontbood.—De prins antwoordde, dat hy zoude komen, zoodra de party geëindigd was. De graaf de Nantouillet maakte de opmerking, dat het niet voegzaam was den koning te laten wachten. Daarop gaf de hertog toe, maar onder het aankleeden zeide hy tot zyn kamerdienaar: "Hoe ongelukkig is het een prins te zyn! Ik weet zeker, dat ik de party gewonnen had, ik stond het beste." In dit opzigt schynt de graaf van Chambord de natuur van zyn vader geërfd te hebben.

Een komieke overlevering.—Eene Arabische sage verklaart den oorsprong der zwarte huidkleur van de Afrikanen als volgt: Toen vrouw Eva moeder van vyf honderd kinderen was, vond zy het toch dikwyls lastig alle die kinderen op te voeden en groot te brengen. Zy besloot dus haar volgenden spruit onder de aarde te begraven, terstond na de geboorte. En dit deed zy ook. Maar de engel Gabriël, die hare schandelyke handelwyze had aangezien, bevrydde het schepseltje uit zyn graf en droeg zorg voor hem. Daarop begaf hy zich naar den tuin, waar Eva onder een lommerryken boom lag uit te rusten. Hy verweet haar hare zonde, die zy echter hardnekkig ontkende. Eenigen tyd later verhaalde Gabriel haar, dat hy getuige van hare misdaad was geweest, en dat hy het kind gered had; en doof voor Eva's bidden en smeken, verplaatste hy het kind, door het stampen met zyn voet, naar Afrika. Daar het nu verscheidene dagen achtereen niet gewasschen werd, zoo kon het zyne blanke huidkleur niet terug krygen, en alle zyne nakomelingen waren en bleven zwart.

De Mormonen Staat in Opper-Californie. Deze staat behoort tot de belangrykste, misschien tot de gewigtigste verschynselen in Amerika. Het is moeijelyk iets byzonders over de Mormonen-sekte te vernemen. Men weet slechts dat zy den grondeigendom en het huwelyk afgeschaft hebben, dat hunne hoofdstad, Salt-Lakecity, aan het groote zoutmeer gelegen, in vollen bloei is, dat zy straten en bruggen bouwen, dat zy landbouw en veeteelt, handel en nering uitoefenen, en dat hun godsdienst in dansen bestaat. Zy hebben apostelen naar alle deelen der wereld uitgezonden om proselieten te maken, en betalen de reis onkosten, voor hen, die zich tot hen begeven willen. Hun tegenwoordig getal wordt op 30,000 geschat.

De Impulsoria. De vernuftige wyze, om op spoorwegen, paarden in plaats van kostbare locomotieven aan te wenden, tot beweging van den trein, is onlangs in Italie, door Signor Clemente Masserano uitgevonden en zyn er met deze machine, in Engeland op den South-Western-Railway, proeven in het groot genomen.

De paarden bevinden zich op een soort van wagen, waaraan de uitvinder den naam van Impulsoria heeft gegeven; de kracht der paarden wordt door een raderwerk op de dryfwielen der machine overgebragt. De werking geschiedt aldus: de paarden staan op den wagen en veranderen niet van plaats, daar de strengen aan den wagen zelf vast gemaakt zyn, doch de grond, waarop zy loopen, trappen zy bestendig achterwaarts; de uitvinder heeft aan dezen beweegbaren grond den naam van pedivella gegeven. Deze pedivella brengt eene as in beweging, welke beweging door een' dryfriem, onmiddelyk op de as der dryfwielen wordt overgebragt; door dus de grootte der rollen, waarop de dryfriem werkt, en de middellyn der dryfraderen te veranderen, kan er verschil in de snelheid van het werktuig gebragt worden, zonder dat de paarden van hunnen gewonen tred behoeven af te wyken.

De uitvinder heeft het werktuig zóó ingerigt, dat de paarden kunnen doorloopen, terwyl de dryfwielen in rust zyn en ook omgekeerd, dat de dryfwielen kunnen werken, terwyl de paarden stil staan.

De snelheid, waarmede het model op den South-Western-Railway werkt, is van 15—20 mylen per uur, doch deze kan gemakkelyk tot 60 mylen per uur worden vermeerderd.

De proeven, welke met dit werktuig op eene hellende baan genomen zyn, voldoen allezins aan de verwachting.

De veldmaarschalk Radetzky bezit thans 32 ridderorders en andere decoratiën, en is eereburger van verscheidene steden van het keizerryk.

Mevrouw de Lamartine, die, gelyk wel aan weinigen zal bekend zyn, eene voortreffelyke beeldhouweres is, heeft de buste van Toussaint Louverture, den held van het bekende drama van haar echtgenoot, thans in marmer gebeiteld. Deze buste zal geplaatst worden in de zaal der zittingen van den senaat van Haïti, en wel ten gevolge van een besluit, 't welk door keizer Faustin I is genomen.

Volgens de meening der Chinezen gaat de ziel van een dichter over in een springhaan, omdat de laatste zingt tot hy sterft.

In een gezelschap in Grave werd, nog niet lang geleden, getwist over de soort van appels, die Eva door de slang in 't Paradys waren aangeboden. Eindelyk zeide een pastoor dat het pippelingen waren geweest, want hy had zoo'n boompje in zyn tuin, en elk jaar, eer nog de appels geheel ryp waren, waren zy naar den duivel.

Als sommige menschen eens uit hun graf konden komen om de opschriften op de grafsteenen te lezen, dan zouden zy gelooven dat zy in een verkeerd graf lagen.

Een boer, wien men op een heeten dag een glas bruischend soda-water aanbood, riep: "Denk je dat ik een salamander ben en dat ik kokend water kan drinken?"

Een Ier schreef aan een voornaam heer een brief, en hoopte dat deze de fouten in zyn spelling en schrift zou verschoonen, daar hy geen mes had om zyn pen te vermaken.

De Siamesche tweelingbroeders zyn aan de tering gestorven.

In een klein plaatsje vernam een boer dat op het postkantoor een brief aan zyn adres lag. Daarom wenschte hy gaarne dien brief af te halen; maar hy had geen geld om het port daarvan te betalen. Doch hy vond er wat op. Toen een der klerken hem den brief had laten zien, vroeg hy hem wat het port kostte, en grabbelde intusschen in zyne zakken als of hy geld zocht. Maar te gelyker tyd zeide hy tot den klerk, dat het zeer onaangenaam voor hem was dat hy niet kon lezen, en hy verzocht hem of hy hem den brief niet eens zou willen voorlezen. Die man was toevallig zeer nieuwsgierig en terstond daartoe bereid, en den brief openbrekende, las hy hem overluid voor. De boer luisterde met de grootste aandacht; maar toen de brief uit was, zeî hy: "Ik dank u wel, als ik eens geld heb, zal ik hem komen afhalen. Bewaar hem maar goed zoo lang." En daarmeê liep de boer weg.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 October 1850.

BY beschikking van den Heer Gouverneur dd. van heden No. 412, is aan den Heer Anthonie Brouwer de toestemming verleend tot het oprigten en houden van eene school, waarin onderrigt zal worden gegeven in de Hollandsche, Fransche, Engelsche en Hoogduitsche talen en andere punten van onderwys.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

DERDE AFKONDIGING.

1850.

No. 154. Aug. 8. van den slaaf *Juan Ernist*, oud 1 jaar, zoon van *Maria Theodora*, toebehoorende aan *J. H. van der Biest* te Aruba.

„ 155. Sept. 19. van de slavin *Markita*, oud 77 jaren, dochter van *Catharina*, toebehoorende aan *Richard Senior*.

„ 156. „ „ van den slaaf *Joseph Leon* (a) *Hosé*, oud 15 jaren, zoon van *Maria*, toebehoorende aan *Pieter Ridderstap* te Aruba.

„ 157. „ 26. van de slavin *Rosina Ursela*, oud 41 jaren, dochter van *Sara*, met hare kinderen *Minguelina*, oud 6 jaren en *Francisco Deogracia*, oud 3 jaren, toebehoorende aan *Johanna Henriquez* te Aruba.

„ 158. Oct. 2. van den slaaf *Louis*, oud 6 maanden, zoon van *Enni*, toebehoorende aan *R. W. van den Wall Arnemann*.

„ 159. „ 11. van den slaaf *James Olarius*, oud 19 jaren, zoon van *Carolina*, toebehoorende aan *Anna Elizabeth* en *Adriana Eleonora Jones*.

TWEEDE AFKONDIGING.

1850.

No. 160. Oct. 15. van de slavin *Emalia Nicolasa*, oud 4 jaren, dochter van *Petronilla*, toebehoorende aan *Francisco* en *Rosa Hernandez*.

„ 161. „ „ van de slavin *Lanjor*, oud 36 jaren, dochter van *Bernadina*, met haar kind *Petrus Victor*, oud 3 jaren, toebehoorende aan *Petronila A. Ras*.

„ 162. „ „ van den slaaf *Rimon*, oud 40 jaren, zoon van *Catalina*, toebehoorende aan *O. M. Dacosta*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

OPROEPING
EN
WAARSCHUWING.

DE belastingschuldigen aan Grondeigendommen, Hypotheken en Slaven en aan het Personeel en Mobilair, alsmede de Contribuabelen aan het fonds tot instandhouding der Schuttery over het verloopen derde kwartaal dezes jaars, worden hierby opgeroepen en aangemaand om het verschuldigde vóór den 15 der aanstaande maand November te komen betalen, ten einde alle onaangename regtsvervolgingen, welke by non-betaling zullen in het werk gesteld worden, voortekomen.

Curaçao den 18 October 1850.

De Koloniale Ontvanger,
WILLEM PRINCE Jr.

HET Bestuur der Maatschappy tot Onderwys alhier, verwittigt de Leden van dezelve: dat hare Hoofdschool op den 1 November aanstaande geopend zyn zal en verzoekt dezelve zich ter plaatsing hunner kinderen of pupillen tot éénen der Leden van gezegd Bestuur te vervoegen; zullende de Heer Curator N. Anslyn zich hiertoe, als ook tot het geven van nadere informatien, van den 21 tot den 25 dezer, 's morgens van 9 tot 12 ure, in het Schoollokaal in de Heeren Straat, No. 44, bevinden.

Tevens noodigt hetzelve alle jongelieden uit van 14 tot 18jarigen ouderdom, welke de hiertoe noodige bekwaamheid en geschiktheid bezitten en begeeren om by de Maatschappy als 2e. Secondant en Kweekelingen geplaatst te worden, om zich even zoo, vóór den 25 dezer maand, tot éénen der leden van het bestuur te wenden; zullende zich de bovengenoemde Curator hiertoe in het byzonder, op boven bepaalden tyd en plaats bevinden.

Curaçao den 18 October 1850.

Namens het Bestuur voornoemd,
J. H. BETTING, Voorzitter.
J. H. SCHOTBORGH, Sec.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.